

Cap sur l'école inclusive
en Europe

Karta pedagogiczna

Interpretacja dzięki percepcji pięcioma zmysłami

Część modułu/ E

Kontakt : Hélène Vauthier
Instytucja : Belgique Collège Saint-Guibert de
Strona internetowa : www.collegedegembloux.be

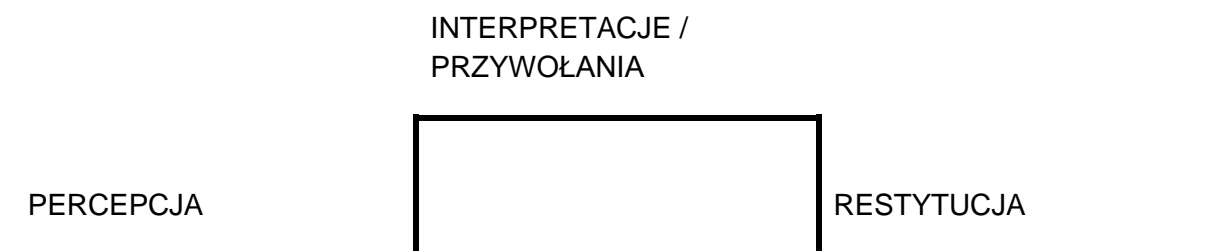

Ogólna definicja.

Celem opisanego poniżej działania jest uświadomienie uczniom, że w głowach mają wiele tzw. reprezentacji mentalnych. Zostanie to osiągnięte poprzez różne eksperymenty, które początkowo nie wykorzystują typowego wyposażenia szkolnego. Następnie działanie to może być powiązane z oczekiwaniami, takimi jak postępy w nauce, myślenie syntetyczne.

Podstawy teoretyczne

"Zarządzanie mentalne jest teorią działania edukacyjnego, która bada, opisuje i bada reprezentacje psychiczne wiedzy oraz ich różnorodność. Ta teoria działania edukacyjnego opiera się na psychologii świadomości poznawczej i fenomenologicznej. **Opracowana przez Antoine'a de la Garanderie**, proponuje dydaktykę aktów wiedzy, które muszą być praktykowane nauką konkretnych dziedzin / przedmiotów.

PERCEPCJE :

Percepcja: Wiedza o świecie zewnętrznym pozyskana za pośrednictwem naszych 5 zmysłów. Postrzeganie jest zewnętrzne w stosunku do podmiotu, polega na obserwacji.

Uczniom należy zatem powiedzieć: percepcja to wszystko, co możesz zobaczyć, zrozumieć, dotknąć, poczuć, posmakować.

PRZYWOŁANIA:

Osobiste reprezentacje mentalne, które są indywidualne i mogą mieć różny charakter.

Wizualne: osoba interpretuje wygląd na podstawie własnej wiedzy.

Auto-wizualne: podmiot jest częścią swoich wizualnych interpretacji lub tworzy własne obrazy mentalne.
Audytywne (słuchowe): podmiot mentalnie słyszy opis lub dźwięki wydawane przez istoty i rzeczy.
Wербalne: podmiot słyszy mentalnie swój głos lub opisuje własnymi słowami to, co odbiera.
Kinestetyczne: osoba odnosi się do doznań cielesnych, ruchów i emocji.

Interpretacje te mogą mieć miejsce na 4 różnych polach (tzw. parametry).

Każdemu rodzajowi interpretacji (słuchowej/słownej, wizualnej/auto-wizualnej) można przypisać inną treść.

P1: odtwarzanie konkretnej rzeczywistości, życia codziennego (przedmioty, ludzie, sceny, rozmowy, ...).

P2: odtwarzanie kodów, symboli, konwencji (słów, liczb, ...).

P3: transformacja poprzez poszukiwanie powiązań logicznych (schematy, reguły, analogie, ...).

P4: transformacja poprzez poszukiwanie nowych powiązań, wyobraźnia (wynałazki, odkrycia, ...).

Uczniom należy zatem uświadomić wszystko to, co dzieje się w ich głowach, kiedy nie widzą, nie słyszą, nie dotykają, nie czują zapachu ani smaku.

RESTITUCJA: koniec "szlaku mentalnego", kiedy osoba odzyskuje, przekazuje i wykorzystuje wiedzę.

Powiedz uczniom: jest to czas, w którym będziecie musieli oddać, wyjaśnić jeszcze raz, powtórzyć to, co wcześniej trafiło do waszych głów.

Jest 5 "gestów" mentalnych:

- * Uwaga
- * Zapamiętywanie....
- * Zrozumienie
- * Refleksja
- * Wyobraźnia

Gest uwagi wywołuje wszystkie pozostałe, co oznacza następującą sekwencję:

* **Przygotowanie**

Stwórz projekt, który sprawi, że mentalnie będzie istnieć to, co jest postrzegane przez pięć zmysłów - poprzez otwarcie przestrzeni lub czasu na sugestie (obrazy wizualne, słowne lub dźwiękowe).

* **Konstruowanie przywołania**

Obserwacja

- * Ocena stanu faktycznego (przywołanie wizualne)
- * Zobaczenie na własny sposób (odkrycie)
- * Usłyszenie przekazu (przywołanie słuchowe)
- * Powiedzenie czegoś sobie po cichu, "w głowie" (przywołanie werbalne)

Słuchanie

- * Ponowne wysłuchanie (przywołanie słuchowe)
- * Powtórzenie przekazu na własny sposób (przywołanie werbalne)
- * Wytworzenie "w głowie" obrazu (przywołanie wizualne lub auto-wizualne)

Dotyk, czucie, smak

- * Widzenie (przywołanie wizualne lub auto-wizualne)
- * Mówienie sobie samemu (przywołanie werbalne)
- * Usłyszenie we własnej głowie (przywołanie słuchowe)

* **Weryfikacja** poruszanie się "w tę i z powrotem" pomiędzy obiektem percepcji a przywołaniem, aż do momentu, gdy przywołanie jest precyzyjne i zgodne z tym, co zostało nam przedstawione przez percepcję.

* **Zachowanie** utrzymanie danego obiektu "w głowie" nawet wtedy, gdy nie podlega on bezpośrednio percepcji

Narzędzia

- *Każdy obiekt (z wieloma szczegółami)
- * Zapach (perfumy, zapach konkretnej żywności, ...)
- * Żywność (nietykowa)
- * Obiekt (dość oryginalny, niezbyt znajomy)
- * Dźwięki (dźwięki, muzyka,)

Wykorzystanie/zakres:

To ćwiczenie może być dostosowane do szerokiego grona odbiorców (uczniowie szkół podstawowych, starsza młodzież szkolna, dorośli). Pomaga lepiej zrozumieć własny sposób reagowania psychicznego na nową sytuację i w ten sposób rozważyć najbardziej odpowiednią metodę uczenia się.

Metodologia / proces:

Cel:

Trzeba uświadomić uczniowi, że wiele rzeczy dzieje się "w jego głowie".

Kształcenie umiejętności przywołania wizualnego:

1. Nie pokazuj przedmiotu.
2. Powiedz uczniowi: "Pokażę ci przedmiot i zapamiętasz go tak, jak chcesz, a potem go ukryję. Celem jest rozszerzenie obrazu tego przedmiotu w głowie - jest on "w głowie" permanentnie.
"Zrób mentalne "zdjęcie" przedmiotu, zupełnie, jak aparatem fotograficznym".
"Opowiedz o obiekcie tak, jakbyś odtwarzał/a wcześniej nagrany na magnetofon tekst."
"Zapamiętaj przedmiot, poczuj, że w wyobraźni go dotykasz, zwróć uwagę na doznania, które wywołuje w tobie.
"Może się zdarzyć tak, że wszystkie wrażenia będą naraz. Musisz tylko zwrócić uwagę na to, co masz w głowie.
3. Pokaż przedmiot i pozwól, aby uczeń dobrze go obejrzał.
4. Ukryj obiekt.
5. Poproś ucznia, aby opowiedział o pokazanym wcześniej obiekcie.

Kształcenie wywoływania przez zapach:

1. Uczeń nie może widzieć przedmiotu, który będzie wachać.
2. Powiedz uczniowi: "Sprawię, że poczujesz zapach (kwiat, perfumy itp.) a ty sprawisz, że ten zapach będzie pachniał w twojej głowie. Wtedy usunę przedmiot, który powoduje ten zapach".
"zobaczysz w głowie obraz, który sprawi, że będziesz myślał o tym zapachu. "powiesz sobie, co ten zapach u Ciebie wywołuje".
"poczujesz uczucie lub emocję.
"może się też zdarzyć, że wszystkie te wrażenia będziesz odczuwał/a naraz. Musisz tylko zwrócić uwagę na to, co masz w głowie.
3. Spraw, by przedmiot był w zasięgu węchu ucznia (uczeń nadal go nie widzi).
4. Ukryj przedmiot
5. Poproś ucznia, aby opowiedział o zapachu.

Kształcenie przywoływania przez zmysł smaku:

1. Uczeń nie powinien widzieć jedzenia.
2. Powiedz uczniowi: "Sprawię, że poczujesz smak potrawy i przedłużysz jej smak w głowie tak, jak ci się podoba, jak jesteś przyzwyczajony. Zwrócisz uwagę na to, co ten smak w tobie wywołuje. "Ewentualnie: zobacz obraz tej potrawy.
"Jeśli ten smak wywołuje komentarz, opowiedz sobie samemu coś o tym smaku.

"Przypomnij sobie emocje, reakcje cielesne, jakie ten smak powoduje.

"może się też zdarzyć tak, że wszystkie te odczucia będziesz miał/a naraz. Musisz tylko zwrócić uwagę na to, co w kontekście tego smaku "jest w twojej głowie".

4. Zaprezentuj uczniowi dany smak / produkt żywnościowy (uczeń nie powinien widzieć produktu).
5. Ukryć produkt.
6. Poproś, aby uczeń opowiedział o swoim odczuciu smaku.

Kształcenie przywołań słuchowych:

1. Uczeń nie może widzieć przedmiotu, który wytwarza dźwięk.
2. Powiedz uczniowi: "Posłuchasz teraz dźwięku (przedmiotu, muzyki...) i rozszerzysz jego istnienie w swojej głowie tak, jak lubisz, jak to zwykle robisz":
" Dźwięk spowoduje powstanie jednego lub więcej obrazów w głowie.
"usłyszysz dźwięk w głowie ponownie, opowiedz sobie samemu coś o nim.
"dźwięk może przypomnieć ci uczucie, wrażenie i doprowadzić do jakiegoś odczucia w twoim ciele.
"może się też zdarzyć tak, że te wrażenia pojawią się naraz. Musisz tylko zwrócić uwagę na to, co "masz w głowie" po wysłuchaniu tego dźwięku.
3. Odtwórz lub muzykę (uczeń nie powinien widzieć przedmiotu).
4. Ukryj źródło dźwięku / wyłącz muzykę.
5. Zachęć ucznia do opowiedzenia o odebranych dźwięku.

Bibliografia

<https://neuropedagogie.com/gestion-mentale-garanderie/exercices-evocations-gestion-mentale.html>

<https://www.iigm.org/gestion-mentale/>